



## رهنگدانهوهی ئەندێشه‌ی خه‌يامی له شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌راستدا (١٩٢٠ – ١٩٧٠)

کاروان سلیم قیطران<sup>١</sup>      رزگار عبدالله احمد<sup>٢</sup>

[Karwan.saleem@uor.edu.krd](mailto:Karwan.saleem@uor.edu.krd)    [Rizgar.abdullah@uor.edu.krd](mailto:Rizgar.abdullah@uor.edu.krd)

- ١- به‌شی زمانی کوردی، کۆلیژی په‌روه‌رده، زانکۆی راپهرین، رانیه، ههریمی کوردستان، عێراق.
- ٢- به‌شی زمانی کوردی کۆلیژی په‌روه‌ردهی قه‌لادزی، زانکۆی راپهرین، رانیه، ههریمی کوردستان، عێراق.

### پوخته:

مه‌یدانی ئەندێشه‌ی خه‌يام زۆر فراوانه و ئەگه‌ر بمانه‌وتیت مه‌ودا و سنوری ئەو فراوانیه‌ی دیاریکەین، ده‌بیت بزاین که ئەندێشه‌ی خه‌يام په‌یوه‌سته به ئەندێشه‌ی مرۆڤایه‌تیه‌وه و هاوبه‌شه له‌گه‌ڵیدا له‌ ههر شوێنێکی ئەم جیهانه و تایه‌ت نییه به‌شار و ولاتیک. ئەو بوێژ و شاعیرانه‌ی که به‌ روناکی و وزه‌ی گه‌وره‌تره‌وه دێنه ناو ئەو مه‌یدانه، که‌من، به‌لام له‌هه‌مانکاتیشدا کاریگه‌رن. دوا‌ی وه‌رگه‌ڕانه‌که‌ی (فیتزجرالد) له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده، نیوبانگی جیهانی خه‌يام گه‌یشته‌ لوتکه و جوان و پوخت گوتنه‌که‌ی قه‌ره‌بوی که‌م گوتنه‌که‌ی کرده‌وه. په‌یوه‌ندی ئەوه‌ی که له‌ چوارینه‌کانی خه‌يامدا به‌ ئەوه‌ی که هه‌میشه‌ بۆ مرۆڤ و مرۆڤایه‌تی جی پرسیار و تێرمان بوه، خه‌يامی کرده‌ که‌سیکی جیهانی و ناسراو له‌ دنیا دا. ئەگه‌ر هاوبه‌شی که‌لتورپی و زمانیش بۆ ئەو بنیاده‌ هاوبه‌شه‌ زیاد بکه‌ین، تیده‌گه‌ین که‌ ناکریت نکۆتی له‌ کاریگه‌ری ئەندێشه‌ جۆراو‌جۆره‌کانی خه‌يام بکه‌ین له‌ چوارینه‌کانیدا به‌سه‌ر هاوسێ زمانیه‌که‌ی که‌ کوردیه‌.

ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ که به‌ ناو‌نیشانی (ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەندێشه‌ی خه‌يامی له‌ شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌راستدا) (١٩٢٠ – ١٩٧٠) یه، لیکۆئینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکاریه‌ به‌ شیوازی وه‌سفی شیکاری و به‌پێی بنه‌ماکانی قوتابخانه‌ی به‌راوردی ئەده‌بی فه‌ره‌نسی ئەنجام‌دراوه. هه‌ول‌دراوه به‌راوردی ئەو چوارینه‌ی خه‌يام بکریت، که‌ کاریگه‌رییان خستۆته‌ سه‌ر هه‌ندیک له‌ شیعری شاعیرانی کوردی کرمانجی ناوه‌راستی ماوه‌ی سالانی (١٩٢٠ – ١٩٧٠)، کاریگه‌ری ئەندێشه‌ دیار و باوه‌کانی خه‌يام به‌سه‌ر شیعری شاعیرانی کوردی ئەم ماوه‌یه‌ به‌ به‌لگه‌ی شیعری بخه‌رتیه‌رو.

دیارتین ئەنجامی به‌ده‌سته‌هاتو ئەوه‌یه، که‌ ده‌توانریت بگوتریت به‌شیک له‌ شاعیرانی ئەم قۆناغه‌ی شیعری کوردی کاریگه‌ری خه‌يامیان کۆتانه‌ نه‌که‌وتۆته‌ سه‌ر، به‌لکو به‌زۆری بۆ مه‌به‌ستی دیکه‌ خواستویانه و هه‌ندیک جار له‌ده‌قه‌ کارتیکه‌ره‌که‌ جوانتر گوزارشتیان لیک‌دوه‌ له‌ شیعره‌کانیدا.

کلێله‌ وشه‌کان: ئەندێشه‌ی خه‌يامی، چوارینه‌کانی خه‌يام، به‌راوردی ئەده‌بی، شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌راست. قوتابخانه‌ی به‌راوردی ئەده‌بی فه‌ره‌نسی.

## “Manifestation of Khayyam's Meditation in Central Kurmanji Kurdish Poetry (1920–1970)”

Karwan saleem qaitaran<sup>1</sup> Rizgar Abdulla ahmed<sup>2</sup>

1-Kurdsh Department, college of Education of Qaladze, Raparin University, Ranye City, Kurdistan Regional Government, Iraq.

2-Kurdsh Department, college of Education of Qaladze, Raparin University, Ranye City, Kurdistan Regional Government, Iraq.

### Abstract

Khayyam’s philosophy is extensive and profound, any attempt to define its boundaries is inadequate. Since, it is universal and it cannot be associated to a single nation or country. The poets who enter this field with distinctive ability are few but inspiring. Khayyam’s international fame reached its peak after Edward FitzGerald’s translation of his quatrains in the late nineteenth century. Besides, the universal themes of his quatrains brought him worldwide recognition, and his aesthetic ability compensated his brevity. One cannot overlook Khayyam’s impact on his neighboring Kurdish poets due to geographical and linguistic affinity.

This research is titled, “Khayyam’s Philosophy as Depicted in the Middle Kurmanji Kurdish Poetry (1920-1970)”. It is a comparative investigation utilizing descriptive-analytical methodology, based on the principles of the French school of comparative literature. The study compares Khayyam’s selected quatrains that influenced certain poems of middle Kurmanji Kurdish poets during the years 1920 and 1970. It aims is to reveal Khayyam’s influence on these poets through analyzing the poetic instances. One of the notable conclusions of the research is that, Khayyam’s influence on some of these Kurdish poets was not random rather it was intentional adopted for certain purposes. At times, they even artistically recreated and enhanced Khayyam’s ideas in their poems.

Keywords: Khayyam’s Philosophy, Khayyam’s Quatrains, Comparative Literature, Middle Kurmanji Kurdish Poetry, The French School of Comparative Literature

### پێشهکی:

باسکردنی خهيام و چوارينه کانی شتیکی تازه نییه چ له ئهدهبیاتی فارسیدا و چ له ئهدهبیاتی جیهانبیدا، بهلام ئهوهی ههمیشه خهيام و ئهندیشه کهی بهتازهی دههیلێتهوه ئه و مشتومر نهبراوهریه، که دهبرارهی دید و جیهانبینییه ئهدهبییه کهی له چوارینه کانییدا ههیه، ههندیکی دهلێن: خهيام عارفیکی گهورهیه، بهلام ههندیکی دیکه بهپێچهوانهوه به کهسیکی بی دین و لادینی دهزانن، ئهمهشیان بێگومان پهیوهسته بهو ئهندیشهیهی که پشتتستوره به فهلسهفهیهی

قول له چوارينه كانيدا. ئەم تووژينه وهيش ههولدهدات باسى رهنكدانهوهى ئەم ئەنديشهيه و كاريگهريه كاني بكات له شيعرى كوردى كرمانجى ناوهراست له نيوان سالانى (١٩٢٠ - ١٩٧٠) دا.

**ناونيشانى تووژينه وه كه:** ناونيشانى تووژينه وه كه بريتيه له: (رهنگدانهوهى ئەنديشهيه خهيامى له شيعرى كوردى كرمانجى ناوهراستدا (١٩٢٠ - ١٩٧٠) دا.

**هوكارى ههلبژاردنى بابەت:** دهرخستنى كه سايه تي ئەدهبى خهيام بهو شيوهيهيه كه ناوى ديت له گهل ئەو شيوهيهيه كه كاريگهري ليوهرده گيريت له شيعرى كوردى ئەو ماوهيه دا (١٩٢٠ - ١٩٧٠)، ههروهها زياتر به دوا دا چون بو درهنگ هاتنه ناوهوهى خهيام بو ناو شيعر و ئەدهبى كوردى وه كو هوكارى كاريگهري ئەنديشهيه خهيامى، چوونيه تي و چهنديه تي وه رگرتنى ئەنديشهيه خهيامى له شيعرى كوردى ئەو ماوهيه هوكارى ههلبژاردنى ئەم بابته بو بو تووژينه وه.

**كيشه و گيروگرفت و پرسىارى تووژينه وه كه:** تووژينه وه كه ههولدهدات ههنديك كيشه و گيروگرفتى په يوهست به بابته كه وه چاره سه ربكات، ئەمەش له ريگهيه وه لاندانهوهى ئەم پرسىارانه وه: تا چهند له شيعرى شاعيرانى كوردى ئەم قوناغه دا شوينه وارى ئەم كاريگهريه به دهركه وتوه؟ ده كريت به رههيه شيعرى شاعيرانى ئەم قوناغهيه كرمانجى ناوهراست وه كو كانگيه كى به پيتى ئەنديشهيه خهيامى لپيان پروانريت؟

**گرنگى تووژينه وه كه:** ئەم تووژينه وه به ئەو دهخاتهره، كه تا چهند شاعيرانى كوردى كه وتونه ته ژير كاريگهري ئەنديشهيه خهيامى و له شيعره كاني خوينا دا به چ شيوازيك دوباره به رجه ستهيان كردوه ته وه؟ له سه ره ئەم بنه مايهش ئەوه ده خرپته وه و ئاماژهيه بو ده كريت، كه شيعرى شاعيرانى كوردى به چ شيوهيه كه كه وتونه ته ژير كاريگهري بير و ئەنديشهيه خهيامى، ههروهها ئەوهش ده خرپته بهر باس، كه ئايا به رههيه شيعرى ئەم قوناغه لپوانلپوه له ئەنديشهيه خهيامى ده قواددهق، يان له روانگه و گووشه نيگاي شاعيرانى كورد وه دارپژراوه ته وه و به شيواز و سه ليقهيه كى كوردانه و به مه به ستيكى جياوازتر خراوه ته وه.

**ئامانجى تووژينه وه كه:** تووژينه وه كه ئامانجى ئەوهيه وه لامي ئەو پرسىارانه بداته وه، كه بوچى خهيام و ئەنديشهيه كهيه ده ميكه به ئەدهبى هه مو جيهاندا بلاوبوته وه، به لام ئاوا درهنگ له چاو شاعيرانى ترى فارس هاتوته ناو شيعر و ئەدهبى كوردى كوردى وه؟ كام ئەنديشهيه زياتر له شيعرى كوردى ئەو ماوهيه رهنگيدا وه ته وه؟ شاعيرانى قوناغه شيعرى نوپى كوردى كرمانجى ناوهراست تا چهند لاساي ئەم ئەنديشانه يان كردوته وه؟ بو چ مه به ستيك ئەنديشهيه خهياميان وه رگرتوه؟ چ په ياميكيان پى ده رپروه؟ داهيان و ده ستره نكي خويان تيدا به كارهيئاوه؟ تووژينه وه كه ئامانجيهيه تي به به راورد كردنى چوارينه كاني خهيام و شيعرى ههنديك له شاعيرانى ئەو قوناغه وه لامي ئەم پرسىارانه بداته وه و ورده كاري زياتر بخاتهره وه له م بارهيه وه.

**رپىازى تووژينه وه كه:** ئەم تووژينه وه لپكوئينه وهيه كى به راورد كاريه به شيوازى وه سفى شيكاري و به پيتى بنه ماكانى قوتابخانهيه به راوردى ئەدهبى فهره نسى ئەنجام دراوه.

**سنورى تووژينه وه كه:** سنورى تووژينه وه كه مان به پيتى جوگرافى شيعرى كوردى (كرمانجى ناوهراست) و به پيتى كاتى نوسينى شيعرى كوردى له نيوان (١٩٢٠ - ١٩٧٠) دايه.

**پروگرامى تووژينه وه كه:** بيجهگه له پوخته و پيشه كى و ئەنجام و ليستى سه رچاوه كان له دو بهشى سه ره كى پيكهاتوه، له بهشى به كه مدا؛ به شيوهيه كى تيورى باس كراوه له: (چه مك و پيناسهيه ئەدهبى به راورد كاري، ئەدهبى به راورد كاري له شيعر و ئەدهبى كوردى)، ههولدراره چه مك و پيناسه زانستى به راوردى ئەدهبى و ميژوى سه ره لاندانى له ناو ئەدهبى كوردى به كورتى بخرپته به رياس، ئينجا له ته وه رى (كاريگهري ئەدهبى فارسى و دهركه وتنى خهيام له شيعر و ئەدهبى كوردى) كوردى به كورتى به رياس، ئينجا له ته وه رى (كاريگهري ئەدهبى فارسى به سه ره ئەدهبى كوردى وه وه دهركه وتنى خهيام له شيعرى كوردى كوردى) ههولدراره باسى كاريگهري ئەدهبى فارسى به سه ره ئەدهبى كوردى وه وه دهركه وتنى خهيام له شيعرى كوردى

ئەو ماوەیەدا باسبکریت، لە بەشی دوو میشتا، لە دوو تەوهردا باسی (ئەندێشەى خەيامی، ئەندێشەى خەيامی و رەنگدانەوێ لە شیعری کوردی کرمانجی ناوەراستدا (۱۹۲۰ - ۱۹۷۰) کراوە، لە گەڵ سەلماندنی رەنگدانەوێ و کاریگەری بەشیک لەو ئەندێشانە بە نمونەى شیعری کوردی کرمانجی ناوەراست، دواتر بە ئەنجام و لیستی سەرچاوەکان کۆتایی بە توێژینەوێ هێنراوە.

### ۱-۱- چەمک و پێناسەى زانستی بەراوردی ئەدەبى:

سەرەتاکانی بەکارهێنانی بەراوردی ئەدەبى وەکو زاراوەیەکی زانستی لە سەدەى نۆزدەهەم یو کاتێ (فرانسوا فیلمان) رەخنەگری بەناوبانگی فەرەنسی لە سالی 1827ز لە وانەکانیدا لە زانکۆی سۆربۆنی فەرەنسی بۆیە کەم جار ئاماژەى بۆ بەراوردی ئەدەبى کردووە و زاراوەکەى بەکارهێناوە (اسدلهی تجرق، ۱۳۷۹، ۳۱) زاراوەکە لە زمانی ئینگلیزیدا (Comparative Litterature) یە، لە زمانی فەرەنسیدا (Litterature Compara) ی بۆ بەکارهێنرا، لە ئەلمانیدا بە (Vergleichenda Litterure) هاتووە، لە عەرەبیدا (الادب المقارن) و لە فارسیدا (ادبیات تطبیقی) بەکارهاتووە و کوردیش ئەدەبى بەراوردکاری (گەردی، ۱۹۷۸، ۵) و لەم دوایانەش (بەراوردی ئەدەبى) بۆ بەکارهێنراوە. ئەگەر بەراوردیکی زاراوەکانی ئەو زمانە بکریت، کە باسمان کردن، دەبینین، کە هەمویان یەک و اتا و پیکهاتەن و بەپێى وشە فەرەنگیەکانی زمانەکانی زاراوەکانیان دروستکردووە (خەزەندەر، ۲۰۰۷، ۱۴).

هەرچەندە پێناسەى زۆر و جیاواز بۆ زانستی بەراوردی ئەدەبى کراوە، چونکە قوتابخانەکانی بەراوردی ئەدەبى زۆرن، جگە لە قوتابخانەى بەراوردی ئەدەبى فەرەنسی، کە کۆنترینیانە، قوتابخانەى بەراوردی ئەمریکی و سلاڤى و ئەلمانی و هتد... هەریەکیک لەم قوتابخانانە خاوەنى بنەما و تایبەتمەندى خۆیان، کە جیاوازه لە ئەوتەر، ئەمەش وایکردووە. کە پێناسەیهکی گشتگیری نەبێت، بەلام لەبەرئەوێ رونتین و گشتگیرترین پێناسە بۆ ئەم زانستە ئەو پێناسەن، کە دەلالەت لە قوتابخانەى بەراوردی ئەدەبى فەرەنسی دەکەن، هەرەها توێژینەوێ کەشمان هەر لە چوارچۆیهى بنەماکانی ئەم قوتابخانەیهیه، بۆیە لێرەدا هەندیک لەم پێناسە دەخەینەرۆ:

(ژان ماری کاری) بەراوردکاری دیاری فەرەنسی دەلێت: "بەراوردی ئەدەبى لقیکی زانستی ئەدەبە، کە بەدوای پەيوەندى بەرەمى ئەدەبى و نوسەرانى نەتەوێ جیاوازه کاندە گەپێت و سەرچاوەى سروش و ئیلهامیان دەردەخات" (گۆیارد، ۱۹۵۶، ۱)

(ماریۆس فرانسوا گۆیارد) لە پێناسەى بەراوردی ئەدەبیدا دەلێت: "ئەدەبى بەراورد میژوێ پەيوەندى ئەدەبى میلیهتانه، لیکۆلەرى بەراوردی ئەدەبى کارتیکردن و کاریگەریه فکری و کلتوریه کانی ئەدەبى دوو نەتەوێ یان زیاتر دەردەخات و لێیان دەکوێتەوێ، بەلەبەرچاوغرتنى جیاوازی زمانی ئەدەبى ئەو میلیهتانه" (گۆیارد، ۱۹۵۶، ۵) ئەم پێناسەیهى گۆیارد دەکریت بوتریت، کە رونتین پێناسەیه بۆ قوتابخانەى بەراوردی ئەدەبى فەرەنسی، چونکە هەمو بنەما سەرەکیه کانی قوتابخانە کە لەخۆیە گریت، لەوانە: میژوێ پەيوەندى ئەدەبى میلیهتانه، کاریگەری و کارتیکرانی ئەدەبى بەراوردکاری میلیهتانه، جیاوازی زمانی ئەدەبى میلیهتانی بەراوردکار.

(هنرى ریمارك) دەلێت: "بەراوردی ئەدەبى وا لە لیکۆلینەوێ ئەدەب دەکات لە سنورى تاییهتی دەولەتیکى دیاریکراودا نەووستیت و بەشێوێهیهکی وابیت، کە بریتی بێت لە لیکۆلینەوێ پەيوەندیه کانی نیوان ئەدەب و لایه نەکانى دیکهى زانیاری و هەوێره جوانه کانه و فەلسە و میژو و زانستە کۆمه لایه تی و تاقیکردنەوێ و ئایینه کانه" (شوان، ۲۰۱۴، ۱۶-۱۷).

(محمد غنیمی هیلال) یش یه کیکه لە توێژەرانى ئەم بواره، کە لەبارەى پێناسەى بەراوردی ئەدەبیهوێ دەلێت: بەراوردی ئەدەبى دەلالەت و تیگەیشتنى میژوێ پێوسته، بابەتی لیکۆلینەوێ لەم زانستەدا بریتییه لە بەیه گگەیشتنى دوو ئەدەبى

زمان جياواز، دۆزينهوهی پهيوهنديه ئالۆز و كهمهكاني ئهدهب له رابردو و ئيستا و بهشيوه گشتی و خستنهروي رۆلي ئه و پهيوهنديه ميژويانه كه له كاريگهري و كارتيتكراندا ههيانبوه، چ له لايهني تهكنيكي قوتابخانه ئهدهبييه كان چ له لايهني ناوهروك و فكري. (غني مي هيلال، ۱۳۷۳، ۵۱)

پشت ئهستور بهم پيناسانه و پيودانگهكاني قوتابخانهی بهراوردی فهره نسی دهكریت بوتريت، كه ئهدهبی بهراورد درخستنی پيوهندي ميژوي دو لايه نهی كارتيتكردن و كارتيتكرانی دو ئهدهبی دو ميللهتی زمان جياوازه، كه بوته هوی ليكچون له چهند لايه نيكهوه و ئه و ليكچون و كارتيتكردنهش به بهلگه دهخرتته بهر باس و ليكۆلینهوه.

### ۱-۲- بهراوردكاری له ئهدهبی كوردیدا:

له بهرئهوهی كورد به درتياپی ميژو ژێردهستهی ميللهتانی دهروداوسی بوه، ئه و ميللهتانه وهكو ميللهتی سهردهسته رۆشنيری و كهلتور و ئهدهبیاتی خۆيان به سهردا سهپاندوه، بۆيه ((له دیر زهمانهوه ئهدهبیاتی فارسی و عهربي و تورکی كاريگهريان به سهر ئهدهبیاتی كوردیدا ههبوه و له سهردهمی نویش كاريگهري ئهدهبیاتی ئهوروپی به پلهی دوهم دیت)) (شوان، ۲۰۱۴، ۱۲۱). ئه م كاريگهريهش له چوارچيوهی زانستی ئهدهبی بهراوردكاریدا به توژينهوهی زانستی سهلماو، به تايبهتی له هفتاكاني سهدهی رابردو چهند ليكۆلینهوهیه کی بهراوردكاری کران و تاكو سهرهتای نهوهدهكان. دواي راپهرينيش چهندان ليكۆلینهوهی بهراوردكاری له چوارچيوهی نامهی ماستهر و دكتورا ئهجامدران و رۆژ به رۆژ تاكو رۆژگاری ئهمرۆ ئه جوهر ليكۆلینهوانه بونه جيگهی بايهخ و گرنگی زانکۆكاني كوردستان، به تايبهتی باشوری كوردستان، زۆربه شيان پهيوهيان له قوتابخانهی بهراوردی فهره نسی ده كرد.

بابهتی كارتيتكردن و كارتيتكران و پهيوهندي ميژوي و زمانی جياواز دهقی ئهدهبی بهراوردكراو، كه خالی سهرهکی و جياكه رهوهی قوتابخانهی بهراوردی فهره نسییه، دهبن به بنه مای سهرهکی و گرنگی بۆ توژينهوه كه مان و له سهر ئه و بنه مایانه ههول دراوه، كه به بهلگه ی شيعری بهراوردی ئه و دهقانه بكرين، كه كاريگهري ئه نديشه ی خهياميان كه وتۆته سهر، له گه ل دهستنيشانكردي خالی كاريگهريه كه.

### ۱-۳- كاريگهري ئهدهبیاتی فارسی و دهركهوتنی خهيام له شيعر و ئهدهبیاتی كوردیدا:

كاريگهري شيعر و ئهدهبیاتی فارسی به سهر شيعر و ئهدهبیاتی كوردییه وه پيشينهیه کی ديريی ههیه و گه وه شاعیرانی فارسی وه كو (حافز و سه عدی و مه ولانا و...) كاريگهريان خستۆته سهر شاعیره گه وه كانی كوردی وه كو (مه لای جزيری و نالی و مه حوی و ناری و موخليس و...)، ئه مهش بيگومان شتيکی ئاساييه، چونكه (كۆمه لی له و شاعیره كوردانه ئهدهبیاتیان به زمانی فارسی نوسیوه و وازيان له زمانی داکیان هیناوه، ياخود له گه ل شيعری كوردی شيعری فارسيشيان نوسیوه) (شوان، ۲۰۱۵، ۱۳۰)، ههروهها (ئهدهبیاتی فارسی به گشتی و به ره مه ئهدهبییه كانی (خيام، سه عدی، حافز، مه ولانای رۆمی و گه نجهی ... هتد) له حوجره و مزگه وته كانی كوردستان خویندراون و ئاشنايه تيان له گه ل ئهدهبیاتی فارسی پهیدا كردوه) (هه مان سه رچاوه). جگه له و خزمایه تیه ی له نتيوان زمانی كوردی و زمانی فارسیدا ههیه و سه ربه خيانی هیندۆتیرانی و بنه ماله ی هیندوئه وروپین و هۆكارگه ليتی دیکه ی وه كو (ئاینی ئیسلام و خویندن و بازرگانی و گه شتوگوزار و سه فهر و بارودۆخی سیاسی وهتد...).

ئه و كاريگهري و كارتيتكردانه ی كه باس مان كردن به لايه ك و كاريگهري خهيام و ئه نديشه كه ی به سهر شيعر و ئهدهبیاتی كوردییه وه به لايه کی دیکه وه.

سه ره رای ئه و ليك نزيکیه زمانی و كلتوري و ئهدهبییه ی له نتيوان ئیمه و فارس ههیه، به لام خهيام و ئه نديشه كه ی و ره نگدانه وهی درهنگ به رچاوده كه ویت له شيعر و ئهدهبی كوردیدا و (سه رهتای سيیه كانی سه ده ی رابردو چوارينه كانی خهيام وه رگيژدراوه سه ر زمانی كوردی و درهنگتر له (زمانی تورکی و عهربي و ئوردو و ئه رمه نی و... تاد) هه تا درهنگتر له

زمانه ئه وروپيه کانیش، كه چي زمانى كوردى يه كتيكه له زمانه هه ره نزيكه كان له فارسىيه وه، هۆى ئه مهش ده گه رتيته وه بو ئه و ترس و ترسنۆكيبه ي شاعيره پيشينه كانى كورد، ئه گه رچي فارسىيان باش زانيوه و كاريگه ريان ليوه رگرتوه و هه تا به ره مهيشيان پي داناوه، به لام له ئه نجامى بلاوبونه وه ي ناوه رۆكه دژه شه ريعه تيبه كه ي كه هه لبه ته به هۆى چوارينه ناربه سه نه كانى و تيگه يشتى باوه وه بوه و ئه و شاعيرانه ش هه مويان، يان زۆربه يان مه لاي سونى مه زه هب و پيرى ته ريقه ت و ئه هلى ته سه وف بون (زهنگابادى: ۲۰۱۳، ۸۴)

به لام له شيعر و ئه ده بياتى كوردى ئه م قوناغه ئه م ترسه به ته واوه تي ره ويوه ته وه و نه ماوه، به جو رتيك ئه و ترسه ي بو شاعيرانى كلاسيك دروستبوه به شيكي به هۆى ئه و چوارينه وه بوه كه دراونه پال خه يام و چوارينه ره سه نه كانى خو ي نه بون، به لام له شيعر و ئه ده بياتى ئه م قوناغه ي كورديدا زورجار به لاي شاعيرانه وه ره سه ني و ناربه سه ني چوارينه كانيش گرنگ نه بوه، گرنگ ئه وه بوه تام و بو نتيكي خه يامى لي بتي، ئه وه تا (هه ژار) له پيشه كي وه رگيردراوى خه يامدا ده لتي: (ده رباره ي ئه وه ي كه چه ند چوارينه ه ي خه يامن و چه نديان ه ي ئه و نين به لاي منه وه گرنگ نيبه، با په نجا چوارينه بن، يان هه زار، گرنگ نيبه به لاي منه وه كه سيك دواى خه يام به شيوا و بيروباوه ري خه يام چوارينه ي نوسيبتي و ناي خو يان له سه ر سفره ي مامو ستا كه يان خوار دبتي، ئه وه ي گرنگه ئه وه يه ئه و چوارينه نه خه يامى نوسرابن) (هه ژار: ۲۰۰۸، ۳)

لي رده دا ده كر تي ئاماره بو ديار ترين وه رگيرانه كانى چوارينه كانى خه يام بكه ين بو سه ر زمانى كوردى، كه به شيوا زنيكي ئه ده يي و له قابى شيعردا و خالى گرنگى ها تنه ناوه وه ي خه ياميشه بو ناو شيعر و ئه ده بياتى كوردى، كه له لايه ن ديار ترين شاعيرانى ئه م قوناغه وه كراوه:

كامه ران به درخان: (۱۸۹۵ - ۱۹۷۰): (۱۰۴) چوارينه.

شيخ سه لام عازهبانى (۱۸۹۲ - ۱۹۵۹): (۲۱۶) چوارينه.

شيخ نوري شيخ صالح (۱۸۹۶ - ۱۹۵۸): (۲۸) چوارينه.

عه بدوللا گوران (۱۹۰۴ - ۱۹۶۲): (۶۱) چوارينه.

هه ژار موكرىانى (۱۹۲۰ - ۱۹۹۱): (۲۵۰) چوارينه. (زهنگابادى: ۲۰۱۳، ۸۴)

لي روه وه خه يام به فراوانى له شيعرى كوردى ئه م قوناغه، به م شيويه يه كه هه بوه باسى كراوه و كاريگه ري خستوته سه ر شاعيرانى ئه م قوناغه. به زوريش ئه و روه ي شيعره كانى خه ياميان وه رگرتوه كه هۆكاربوه بو باسه نه كردنى له قوناغى شيعرى كلاسيكي كوردى، ئه ويش رو و ديده گه مه يگيري و مه ينوشييه كه ي بوه، به لام زي ره كانه بو بابه تي ديكه خواستويانه و په يامى نو ي و سه رده ميانه ي خو يان پي ده ربيره، ئه وه تا (ديلان) له شيعرى (ره ز) دا ده لتي:

ئاي كي بي بانگ و هاوار و په يام

بگه يه نيته گو يي گو ري خه يام

بلي هه ي سه رشيت، كو شته ي گري ته ر

گه ر تيتدا ماوه يه ك تو ز نرخ و فه ر

تو له سه ر باكه ي شو شه كه ي شك اند

له گه ل خودا دا كرت به زوران

هه لسه به ره و ئه م ناوه هه لتوت

نه ك شو شه شك

وا ره ز ئه سو تي (ديلان، ۲۰۱۳، ۲۷۱)!

لێزه دا دیلان له رینگه ی ئاماژه کردن و باسکردنی چوارینه یه کهوه که دراوه ته پال خه یام ده یه ویت په یامه نه ته وایه تییه کانی خۆی بگه یه نیت<sup>ii</sup>.

خه یام له شیعری کوردی ئەم قوناغه دا هه میسه وه کو ره مزى مه ی و مه یئوشی باسی کراوه، ئەوه تا (هه ژار) له شیعری (به ره و موکریان) دا که شیعره که سه رتا پای نۆستالۆجیای تال و شیرینی مندایی و گه نجی زادگای شاعیره، له باسی (کوچه ی جوله کان)<sup>iii</sup> ده لیت:

رو له کۆلانی جوان<sup>iv</sup> که یه نامه

له هه موی هه ر بیره وه ری خه ییامه (هه ژار، 1385، 202)

ههروه کو دیاره له رینگه ی ناوه یانی (خه یام) هوه ده یه ویت باسی تایبه تمه ندییه کی دیاری ئەو کۆلانه ی شاری مه باد بکات، که جینگه مه یخانه و مه یخواردنه وه بوه.

ههروه ک (قانیع) یش به هه مان شیوه و مه به ست له شعری (سه ربازی) دا ناوی خه یامی هه یناوه و ئاماژه ی بۆ مه یخۆرییه که ی کردوه وه کو تایبه تمه ندییه کی باوی خه یام، ههروه کو له دێرێکدا ده لیت:

هه ر شه وی پاره م بی ته قلیدی سه د خه یام ئە که م

هه ر سه عاتی مه ی نه بو، به رمال و شان و ته یله سان (قانیع، 1390، 181)

ئهمه جگه له و کاریگه ربیه فراوانه ی که به ئەندیشه ی خه یامی به ناوبانگه، له شیعری شاعیرانی ئەم قوناغه دا به رچاوده که ویت و له به شه پراکتیکیه که ی ئەم توێژینه وه یه دا ده یخه ینه رو.

## ۲-۱- ئەندیشه ی خه یامی:

ئهو بابته فه لسه فی و فکریانه ی که به ناوی ئەندیشه ی خه یامی ناوبراون و به ناوی خه یامه وه رۆیشتون، به مانای ئەوه نییه که پیش خه یام هه یج شاعیرێک باسی نه کردوه، چونکه بابته کان په یوه ستن به بیرکردنه وه ی مرۆفی ژیر و ئەهلی فه لسه فه، پیش خه یامیش له شیعری چه ندان شاعیر ره نگیان داوه ته وه و باسکراون، بۆنونه له شیعری روده کی و فیرده وه سی، به لام بۆچی به ناوی خه یامه وه رۆیشتون؟ چونکه هه یچیان ئەوه نده هونه رمه ندانه و ورد و فراوان باسی ئەو بابته تانه یان نه کردوه و ئەو بابته تانه زۆر فراوانتر و به ربلاوتر له چوارینه کانی خه یامدا هاتون و ته واو جیکه وتون و چه سپاون، خه یام زیاتر و به شیوه و هۆکاری جیاواز دوباره یکردونه وه، له شوێنی جیا جیا له چوارینه کانی جه ختی لێکردونه وه، هه ر بۆیه ش که به ئەندیشه ی خه یامی ناسراون.

هه لبه ت پایه و بنه ره تی ئەندیشه ی خه یامی بابته تی مه رگ و ژیا نه، خه یام بۆ بابته تی بیره یئانه وه ی مه رگ هه میسه په ناده باته به ر شت گه لێکی مادپی که له ده وه ربه رمانن و پیمان ده لیت: ئەمانه ببینه بۆ ئەوه ی مه رگ و مردنت له بیریت بۆنونه (گۆر ببینه، یان له گۆزه وردببه وه و هتد...)، ئەوه ش ته واو په یوه سه ته به فه لسه فه ی (ئه رستۆ)، چونکه (ئه رستۆ) پێیوایه که زانست له ده ره وه و له رینگه ی هه سترکردن، وه کو دیتن وه رده گیریت، ئەمه ش پێچه وانه ی فه لسه فه ی (ئه فلآتون) ه، که مه رگ و مردن به بابته تیکی نامادپی (مه عنه وه ی) باسه دکات و ده لیت: مه رگت له بیریت، چونکه به بۆچونی (ئه فلآتون) زانست له ده رون و ناخی مرۆفدایه و پێویسته بدۆزرتیه وه (نیکوبخت، گاژا، رامون: 1388، 143).

له م نێوه نده شدا چه ند پرسیار و گومان ده ورۆژیتیت، چه ند ئامۆژگاریه کمان ده کات که بابته تی مه رگ و ژیا ن و ئەو ئەندیشه یه وردتر و فراوانتر ده کات و ئەو بابته به شیوازی جیا جیا ده بن به ناوه رۆکی چوارینه کانی و به ئەندیشه ی خه یامی ناسراون، له نمونه ی ئەو بابته تانه ی خواره وه:

۲-۱-۱- سوده رگرتن له (ئێستا) و ئەو کاته ی تیتدا ده لیت: خه یام چه ندان جار، به شیوازی جیاواز ئەم بابته ته ی له چوارینه کانیدا به یانکردوه، ده یه ویت پیمان بلیت که ته مه ن کورته و زۆر خیرا تیده په ریت، پێویسته سود له م که مه ته مه نه

وەرگرین و لە ئیستاماندا بژین و بەرابردو و ئایندە تێکی نەدەین، رابردو و ئایندە دو بەشی لاوەکی ژيانن، ئەوەی سەرەکییە ئیستایە، بۆیە پێویستە بە بەشە لاوەکییەکانی ژيانمان کە رابردو و داھاتو، بەشە سەرەکییەکی کە ئیستا تێکەندەین (محسنى هنجى، ۱۳۸۵، ۱۰۷)، چونکە رابردو رۆیشتو و ناگەریتەو و جەلەوی لە دەستی ئیتمەدا نەماو، ئایندەش کەس نازانیت چی لە هەگبەدايە بۆ مرۆف و ناتوانیت پێشبینی تەواوی بۆ بکات، بۆیە ئەوەی کە دەتوانین کاریگەری لەسەردابنێن و رۆلمان هەبیت تێدا ئیستای ژيانمانە. ئەوەشی لە چەندان چوارینەدا بە شیوەی جیاواز دوبارە کردووە.

**۲-۱-۲- پرسىارى هاتنى مرۆف بۆ دنيا و رۆيشتنى لى (له كوئىوه هاتوه و بۆ كوى دهچىت؟):** هەمو مرۆفێک کە توانای بیرکردنەوێ پەیدادەبێت، هەندێک پرسىارى دەربارەى دروسبونی مرۆف بۆ دروست دەبێت، کە لە کوئىوه هاتو؟ بۆچی هاتو؟ بۆ كوى دهچىت؟ و لەوئىوه نەدەدات چەندان وردە پرسىارى دیکە دەربارەى دروستبون و نەمانى مرۆف، هەندێک وەلامى ئەو پرسىارانە لە بیروباوەرە ئاینیەکاندا دەدۆزیتەو، هەندێکی دیکە لە هەندێک بیروباوەرە فەلسەفیدا، کۆنیش پێش ئاین و فەلسەفە، ئەفسانە و حکایەتە میلی و بیروباوەرە میلییەکان وەلامى ئەو پرسىارانەیان دەدايەو. خەيام سەرسام و حەیران لە پانای بون دەروانیت و وردەبیتەو، ئەندێشەى سەرگەردانى خۆی لە چەند کورتە رستەبە کدا لەبەر خۆیو دەلێتەو و خەلکی ناوی لێناون چوارینە، بەلام لە راستیدا ئەمانە هاواری گیانێکی خەمۆک و یێزارە، سەرگەردانى ئەندێشەیه کی واقع بینە کە کەوتۆتە چەند بازنەیه کەو، بێهۆدە دەسوریتەو، بەبەردەوامی لە بازنەیه کەو بۆ بازنەیه کی دیکە دەچن، لە هیچاندا ئارام ناگریت. لێرەو بیرمەندێک دەردەکەوێت کە بروای بە هیچ نییە لەم بارەو، نە بیروبوچونی فەلسەفی تینویتی دەشکینیت، نە بیروباوەرە دروستکراوی مرۆفایەتی. هێلە سەرەکییەکانی سیمای خەيام ئەم جۆرە بیرکردنەوانە دیاریدەکات. نرخ و ئەرزى ئەو لەم جۆرە فکر و ئەندێشانەدايە کە لە دەروەى قالب و بیروباوەرە گشتییه، بۆندی پایەى ئەو لە شک و گومانى ئەودایە، لە سەرسامی و حەیرانییه کەى دایە، ئەو هەش بەمانای ئەو دەیت کە دەزانیت کە نازانیت، ئەو هەش پلەوپایەیه کی گەورەیه بۆ مرۆفی بیرمەند (دشتی: ۱۳۷۷، ۳۰۲، ۳۲۱)

ئەم ئەندێشە و بیرکردنەوێ وەکو تەمیک بەسەر زۆریه چوارینەکانییهو دەبیزیت، لەهەندێک شوێن ئەم تەمە خەستەبیتەو، لەهەندێک شوێنیش تەنک و بێ نمود دەبیت، بەلام هەر هەیه و هەستی پێدەکریت.

**۲-۱-۳- نەگەرانهوێ مرۆف دواى مردن بۆ ژيانى دنيا:** بابەتی ئەوەی کە مرۆف لە دواى مردن ناگەریتەو بۆ ژيان و دنیا، بابەتێکە لە پێش خەيامیش لە شیعەر و ئەدەبیاتی دنیا دا رەنگیداو تەو، بۆنمونه لە شیعری میسری کۆن، (گۆرانى چەنگ زەن لە ئارامگای شای ئاتیف)، هەر و هەر داستانی (گلگامیش) و (ئیلیازە) و (ئۆدیسە) و چەندانى تر باسکراو (نیکوبخت، گاژا، رامون، ۱۳۸۸، ۱۴۵). بەلام ئەم ئەندێشەیه زیاتر بەناوی خەيامەو رۆیشتو و زیاتر رەنگ و بۆنێکی خەيامی هەیه، هۆکاری ئەو هەش زیاتر بۆ ئەو دەگەریتەو کە خەيام لەهەمو ئەوانەى باسیان کردو، زیاتر جەختی لى کردۆتەو و لە چەندان چوارینەدا باسی کردو. نایەیتەو گەر مردی، ئیتر چوێ هەر چوێ (هەژار، ۲۰۱۴، ۱۴۵)

**۲-۱-۴- بیرهێنانەوێ مەرگ و کورتى ژيان و لەنیوچونی و نەمانى بۆ هیچ کەس:** خەيام ئەم ئەندێشەیه بە رێگە و شیوازی جۆراو جۆر باسەکات و لەرێگەى جیاجیا لە چوارینەکانیدا دەریدەبریت، هەمیشە پیمان دەلێت ئەم دنیايە تاسەر بۆ هیچ کەس نەبوو و نابیت، بۆ سەلماندنێ ئەندێشە و قسەکانیشی نمونە بە ئەوانە دینیتەو کە لە لوتکەى دەسەلاتدایون و توانایان بەسەر هەمو شتێکدا شکاو لە دنیا، بەلام بەرانبەر مەرگ بێ دەسەلات بون، لەوانە پاشاکان، یان ئەوانەى لە ترۆپکی جوانیدایون و زەمانێک پێیانوابو کە ئەو جوانییهى هەیانە سەرمایهیه کی هەتاهەتاییه.

١-٥-١-٢- چاره‌نوسی نوسراوی مرۆف و بێ دهسه‌لاتی له‌به‌رانبه‌ریدا: خه‌يام بابته‌ی بێ دهسه‌لايی مرۆف به‌رانبه‌ر چاره‌نوسی خۆی ده‌وروزیڤیت، که‌ ته‌گه‌ر مرۆف چاره‌نوسی دیاریکراییت و ته‌وه‌ی که‌ روده‌دات له‌چاره‌ی نوسرابیت و بو‌خۆی هه‌یچ ده‌خل و رۆلێکی نه‌بیت تێیدا، که‌وا بیت پێویست ناکات خۆی ماندو بکات و هه‌ولێ گۆرینی بدات، چونکه‌ ته‌وه‌ی پێویستبیت روبات روده‌دات، ته‌م بێر و ته‌ندیشه‌یه‌ی له‌ چه‌ندان چوارینه‌دا به‌ شێوازی جو‌راوجۆر خستۆته‌ رو.

## ٢-٢- ره‌نگدانه‌وه‌ی ته‌ندیشه‌ی خه‌يامی له‌ شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌راستدا (١٩٢٠ - ١٩٧٠)

کاریگه‌ری خه‌يام و ره‌نگدانه‌وه‌ی ته‌ندیشه‌که‌ی له‌ شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌راستدا و له‌م قۆناغه‌دا به‌جۆرێک بوه که‌ ناوی خه‌يامیان هه‌یناوه‌ وه‌ک سه‌رخۆش و مه‌ینۆش، به‌لام که‌ کاریگه‌رییان لێوه‌گرته‌وه‌ قولاپی ته‌ندیشه‌که‌یان وه‌رگرته‌وه‌، وه‌کو ته‌و چه‌ند خالانه‌ی پێشتر باسمان کرد که‌ بنچینه‌که‌ی فه‌لسه‌فه‌ی مردن و ژيانه‌. ته‌وه‌ش ده‌گونجیت بو‌ته‌وه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌، که‌ تاكو ته‌و کاته‌ش ته‌گه‌رچی کرانه‌وه‌یه‌کی فکری زۆر هه‌بوه‌، به‌لام وه‌کو خه‌يام بێ په‌رده‌ نه‌یان توانیوه‌ بپه‌رێنێن و خۆیان ده‌ریه‌ن، جا ته‌وه‌ی که‌ ناوی خه‌يامیان ئاوا هه‌یناوه‌ و قسه‌یه‌ک هه‌یه‌ ده‌لێت: نه‌قلی کوفر کوفر نییه‌، واته‌ له‌سه‌ر که‌سایه‌تی و شاعیریان ناکه‌وتیت، به‌لام کاریگه‌ری شتێکی دیکه‌یه‌ و ده‌بیته‌ مولکی شاعیر و ته‌و لێ به‌رپه‌سه‌. دیاره‌ که‌ ته‌ندیشه‌که‌ به‌ رونی و به‌ ئاشکرای له‌ شیعری شاعیرانی ته‌و ماوه‌یه‌دا هه‌یه‌، به‌ زه‌قیش هه‌ستی پێده‌کریت، به‌لام ئیمه‌ بو‌ زیاتر دنیاکردنه‌وه‌ی ته‌و کاریگه‌رییه‌ له‌ ورده‌کاری لێکچونه‌کان وردبینه‌وه‌ و به‌راوردمان کردون، به‌راورده‌که‌شمان له‌م چه‌ند بو‌اره‌ی ته‌ندیشه‌ی خه‌يامیدا هه‌ست پێکردون و هه‌مو بو‌اره‌کان نین:

١-٢-٢- نه‌گه‌رانه‌وه‌ی مرۆف دوای مردن بو‌ ژيانی دنیا: ته‌م بابته‌ به‌ شتێکی گه‌نگ و به‌رچاو له‌ ته‌ندیشه‌ی خه‌يام پێکده‌هه‌ینیت و له‌ چوارینه‌کانیدا به‌ شێوه‌ی جیا جیا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه‌ و باسی کردون و که‌م و زۆر ته‌م ته‌ندیشه‌یه‌ له‌ شیعری کوردی کرمانجی ناوه‌راست له‌م قۆناغه‌دا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه‌، وه‌کو (خه‌يام) له‌م چوارینه‌یه‌دا ده‌لێت:

بسیار بگشتیم به‌ گرد در و دشت،

اندر همه‌ آفاق بگشتیم به‌ گشت؛

کس را نشنیدیم که آمد زین راه

راهی که برفت، راهرو بازنگشت! (هدایت، 1384، 69)

واتا:

ئای که زۆر گه‌رپه‌ن به‌ ده‌ر و ده‌شتا،

دنیامان بێژا له‌ گیل و گه‌شتا،

له‌م رێگای چون و نه‌هاتنه‌وه‌دا

که‌سه‌یک توش نه‌بوین له‌ بازگه‌شتا! (گۆران، 1389، 380)

(که‌مالی) شاعیریش به‌ کاریگه‌ری ته‌م ته‌ندیشه‌یه‌ و ناوه‌رۆکی ته‌م چوارینه‌یه‌ ده‌لێت:

هه‌رکه‌سه‌ی ته‌روا خه‌یالی هاتنه‌وه‌ ناکا ته‌به‌د

سه‌یری چه‌ند دلگیر و خو‌شه‌ خاکی سه‌حرایی عه‌ده‌م (که‌مالی، 1986، 90)

هه‌روه‌کو دیاره‌ هه‌مان ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی چوارینه‌که‌ی (خه‌يام) ده‌رده‌بێت، به‌لام به‌ شێوازیکی جوانتر و به‌ مانایه‌کی هونه‌ری تر شیعره‌که‌ی خۆی پازاندۆته‌وه‌ و په‌نای بو‌یه‌ کێک له‌ هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی بردوه‌، ته‌وه‌یش جوانی بايسه‌ و ته‌وه‌ش وایکردوه‌ که‌ شیعره‌که‌ چێژی له‌ شیعره‌ کاریگه‌ره‌که‌ زیاتر بێت و جوانتر بێت، چونکه‌ هه‌روه‌کو دیاره‌ که‌ مردن نه‌گه‌رانه‌وه‌ی مرۆف بو‌ ته‌م دونیایه‌ له‌ دوای مردن هۆکاری راسته‌قینه‌ی خۆی هه‌یه‌، به‌لام شاعیر هاتوه‌ مانایه‌کی تازه‌تری

بههۆی جوانی بایسهوه بو داتاشیوه، ئه‌ویش ئه‌وهیه که هه‌وای ئه‌ودنیا خۆشتره<sup>۷</sup> بۆیه مرۆف دوای مردن چه‌زی لێنیه بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌م دنیا.

**۲-۲-۲- بیره‌یتانه‌وه‌ی مه‌رگ و کورتی ژیان و له‌نیوچونی و نه‌مانی بۆ هه‌یج که‌س:** بابه‌تی به‌بیره‌یتانه‌وه‌ی مه‌رگ و کورتی ژیان و له‌نیوچونی و نه‌مانی بۆ هه‌یج که‌س، زیاتر به‌ دو شیوه‌ ده‌ربراهه: یه‌که‌میان نمونه‌ به‌ ده‌سه‌لاتداران و پاشا و سوڵتان و ئیمراتۆره‌ گه‌وره‌کانی دنیا هه‌نراوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش به‌مه‌به‌ستی جیا‌جیا له‌ شیعری کوردیدا هاتوه، هه‌روه‌ها دوه‌میان به‌ جوان رویان و رو وه‌ک مانگان و نازه‌نینان هه‌نراوه‌نه‌ته‌وه که نمونه‌ی جوانی بون و له‌ دنیا‌دا ئه‌و جوانی و شوخ و شه‌نگیه‌یان به‌ سه‌رمایه‌یه‌کی نه‌براهه‌ زانیوه، به‌لام بێده‌سه‌لات به‌رانبه‌ر مردن وه‌ستاون و مه‌رگ ره‌حمی به‌وانیش نه‌کردوه، خه‌یام له‌هه‌ردوک باره‌که‌دا روی له‌ مرۆفه‌ به‌گشتی و که‌سێک یان چینه‌کی دیاریکراوی مرۆفی مه‌به‌ست نییه، به‌لکو په‌یامه‌که‌ی په‌یامێکی مرۆفایه‌تییه. ئه‌مه‌ش زیاتر له‌ نمونه‌کاندا رونده‌که‌ینه‌وه:

ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کن که خیا‌م باسی ئه‌م بابه‌ته‌ی تیدا‌کردون و له‌ شیعری کوردی ئه‌م قۆناغه‌ی کرمانجی ناوه‌راستدا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه:

ای دیده‌ اگر کورنی گور ببین

وین عالم پر فتنه و پر شور ببین

شاهان و سران و سروران زیر گلند

روه‌ای چو مه‌ در دهن مور ببین (خیام، 1391، 79).

واتا: ئه‌ی دیده‌ ئه‌گه‌ر به‌راستی کوێر نی تاوێک له‌ گۆر و گۆرستان و ئه‌م دنیا پر له‌ فیتنه‌ و هه‌را و ئاژاوه‌یه‌ پامینه‌، جا ده‌بینه‌ پاشا و سه‌رکرده‌ و گه‌وره‌کان له‌ژێر گل و روخساری وه‌ک مانگی جوانان که بونه‌ به‌ خاک و خۆل به‌ده‌م مار و می‌روه‌وه.

خیام:

هر ذره که در خاک زمینی بوده است

پیش از من و تو تاج و نگینی بوده است

گرد از رخ نازنین به آرم فشان

کانهم رخ خوب نازنینی بوده است (هه‌ژار، ۲۰۱۴، ۶۹)

واتا:

هه‌ر خۆلێ که دیت چه‌ زۆر چه‌ تۆزکالێ بو

کێلگه‌ردن و کۆلمه‌سور و چاوکالێ بو

شه‌رمی بکه‌ تۆزی ده‌ته‌ کینه‌ی به‌رگت

ئه‌و تۆزه‌ گلی رومه‌تی لێوئالێ بو (هه‌مان سه‌رچاوه‌، ۶۸)

ای چرخ فلک خرابی از کینه‌ توست

بی‌دادگری شیوه‌ دیرینه‌ توست

ای خاک اگر سینه‌ تو بشکافند

بس گوهر قیمتی که در سینه‌ توست (هه‌مان سه‌رچاوه‌، ۱۰)

واتا:

پیش از من و تو لیل و نهاری بوده‌ست

گردنده فلک نیز به کاری بوده است  
 هر جا که قدم نهی تو بر روی زمین  
 آن مردمک چشم نگاری بوده ست (هه مان سه رچاوه، ۱۱)  
 خاکی که به زیر پای هر نادانی ست  
 کف صنمی و چهره جانانی ست  
 هر خشت که بر کنگره ایوانی ست  
 انگشت وزیر یا سر سلطانی ست (خیام، ۱۳۹۱، ۲۰)  
 واتا:

خاکێ که له ژێر پێ و پلێ شوانانه  
 سنگ و مه مک و کولم و ده می جوانانه  
 هه ر خشتێ له لاقوژبێ دیواریکه

یان شانی وه زیره یان سه ری سوولتانه (هه ژار، ۲۰۱۴، ۹۸)

ههروه کو گوتمان ئه م بابته و ئه ندیشه یه له دو لایه نه وه خۆی ده نوینیت، لایه نیکیان پيشاندانی له نیوچونی ئه و جوانانه ی که خاوه ن سه رمایه ی جوانی و شوخ و شهنگی بون ئه مهش له دهسته واژه کانی (خاکی که به زیر پای هر نادانی ست کف صنمی و چهره جانانی ست، روهای چومه در دهن مور بیین، گرد از رخ نازنین به آزره فشان، ای خاک بس گوهر قیمتی که در سینه توست، هر جا که قدم نهی تو بر روی زمین آن مردمک چشم نگاری بوده ست)، لایه نه که ی دیکه شیان ئاماژه کردنه بو له نیوچونی پاشا و سوولتان و دهسه لاتداره کان، ئه مهش له دهسته واژه کانی (شاهان و سران و سروران زیر گند، هر خشت که بر کنگره ایوانی ست انگشت وزیر یا سر سلطانی ست). ئه مانه و چه ندان نمونه ی دیکه له چه ندان چوارینه ی دیکه ی خه یام رهنگیانداوه ته وه و له چه ندان نمونه له شیعره ی کوردی ئه م قوئاغه دا ده رده که ون.

بونمونه هه ردی له شیعره ی (ئه ی دیده په ری) دا ده لیت:

ئه ی دیده په ری! به و ده مه، به و کولمه گوئینه  
 بوکسه س نی یه تاسه ر، ئه وه ری: ئه م گوئی ژینه  
 تاسه ر نییه ئه م نازه، وه ها دوری مه بینه  
 ئه و چاوه گه لاوێژه خه لاتێ که برینه  
 ئه و زولفه که ئیستا که دوتو پێ عه نبه ری چینه،  
 رۆژێکی که دی، تیکه لێ دوتو پێ خاکی زه مینه  
 ئه و گه رده ه بێگه رده که وه ک ته ختی بلوره،  
 ئه و لیوه که وه ک خونچه ته ر و ناسک و سوره  
 لای وایه که ژین فانی نییه و رینگه یی دوره:  
 نایزانی که هه ر په نجه یی له م خاکی زه مینه  
 کوئمی ده هه زار له یل و ده می سه د (مه م و زین) ه  
 ئه م چه ند قسه یه م، وتوه به تو، ئه مرۆ به چاکی  
 گه رچی ئه شیزانم دئی به ردت نییه باکی!

مهروانه ره ئه مرۆكه به رومهت گوئی تاکی  
بروانه سبهینی که له نیو دامه نی خاکی!  
سه د له یلی وه کو تو بوه له م روونی ژینه

ئێستا که له ناو، جه رگه یی تاریکی زهمینه! (هه ردی، 1984، 52)

ههروه کو دیاره مه به سستی سه ره کی شیعره که بریتیه له گه یی له دلداریدا، له رینگه ی ئه م گه ییه وه باسی مه رگی جوان  
رویان و شوخ و شهنگان ده کات که به هۆی مه رگ و مردنیان ئیستا به شیکن له خاک و ئه وهش به روونی له دهسته واژه کانی  
(ئه و زولفه که ئیستا که دوتوئی عه نبه ری چینه، روژیکی که دی، تیکه لی دوتوئی خاکی زهمینه، نایزانی که هه ر په نجه یی  
له م خاکی زهمینه، کولمی ده هه زار له یل و ده می سه د (مه م و زین) ه، سه د له یلی وه کو تو بوه له م روونی ژینه ئیستا که  
له ناو، جه رگه یی تاریکی زهمینه)، ئه مانه ره نگدانه وه ی هه مان ئه و دهسته واژانه ی خه یامن که له و چوارینه ی باسما  
کردن و چه ندان چوارینه ی دیکه دا، هاتون. جیاوازیه که له وه دایه که خه یام به گشتی و بو به بیره یانه وه ی مردن و کورتی  
ژیان باسی ده کات و روی ده می له مرۆفایه تییه، به لام له شیعره که ی (هه ردی) دا ده کریت که سیک بیت که خو شه ویست  
و دلداریه تی، ئه مه ش بېگومان ره سه نییه ت و جوانیه کی زۆری به شیعره که ی هه ردی به خشیوه.

ههروه ها له به شیکی چوارینه یه کدا که بو مه رگی (مه هتابی شیخ جه لالی شیخ ره شید) نوسیویه تی ده لیت:

که رابوردی به ئه سپایی، له سه ر ئه م خا که پی دانی

که مه هتابیکی تیدایه، مه گه ر ئه و خوا یه بیزانی! (هه ردی، 1984، 91)

وشه ی (مه هتاب) ی به جوړیک به کاره یناوه که هه م مانای ناوه راسته قینه که بدات، هه م بو وه سفی جوانی ئا فره یشی  
به کاره یناوه که به واتای مانگه شه و دیت و به هه مان ئه ندیشه ی خه یام ئه ویش مه رگی جوانانمان به بیردینیتته وه. واته  
ئه گه رچی بو مه به سستی وه سف و لاواندنه وه ی (مه هتاب) ناویک نوسراوه، به لام ئاماژه یه کی جوان و روینی گشتیه ی تیدایه  
بو وه سفی جوانی ئا فره ت و نه مانی له ژاندا.

هه ژاریش له به یته شیعریکیدا ده لیت:

زانیه ته میوه بوچی شیرینه

شه کرلیو نوستون له و ژیر زهمینه (هه ژار، 1385، ۴۲۱)

شاعیر ده یه ویت بلیت که میوه کان شیرینییه که یان له جوانه لیوشه که ره کان وه رگرتوه، که ئیستا مردون و له ژیر خاکدان،  
ئه مه شیان بېگومان به کاره ینانی هونه ری جوانی بایسه که شیرینی میوه کان هۆکارکی سروشتی خو یان هه یه، به لام شاعیر  
بو جوانترکردنی بابه ته که ئه م هۆکاره ی هیناوه ته وه، ئه مه ش هه مان ته کنیکی ده برینی فه لسه فه ی مه رگ و ژیا نه له لایه ن  
خه یامه وه. که مالی شاعیر به کاریگه ری ئه م جوړه ئه ندیشه یه ی خه یامی ده لیت:

زه وی رازی خو ی ئاشکرا ئه کا ئه گه ر

ئه وه ی وا له دلایه بیخاته ده ر

ئه بینی له شیرین سواران پره

له شاهه نشا و و تاجداران پره

پری مه ردی زانایی ده ریا دلّه

پری نازه نینانی رومه ت گو له

تکایه برای خو شه ویست و عه زیز

به سه ریا مه رو تو به ده عیه و فیز

که ئه م خا که گۆنایه لیوه ده مه

خهت و خاله سینه و برۆ و په‌رچه‌مه  
 زه‌مانی ئه‌مانیش له‌سه‌ر روی زه‌مین  
 گه‌راون به‌کامی دل و پیکه‌نین  
 به‌ده‌ردی دلی زویر و خه‌مناکه‌وه  
 له‌پاشان هه‌مو‌چونه ژێر خاکه‌وه (که‌مالی، 1986، 163)  
 ئه‌م دێره‌ی سه‌ره‌تا که ده‌لێت:  
 زه‌وی رازی خۆی ئاشکرا ئه‌کا ئه‌گه‌ر  
 ئه‌وه‌ی وا له‌ دلایه‌ به‌خاته‌ ده‌ر (هه‌مان سه‌رچاوه)  
 تارا‌دده‌ی وه‌رگێزان نزیکه‌ له‌م نیوه‌ چوارینه‌ی خه‌یام که ده‌لێت:  
 ای خاک اگر سینه تو بشکافند  
 بس گوهر قیمتی که در سینه توست (خیام، ۱۳۹۱، ۱۰)

ئه‌وه‌ی جینی ئاماژه‌ بۆ‌کردنه‌ ئه‌وه‌یه‌، که‌ شیعره‌ که‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا‌کو‌کو‌تایی پرییه‌تی له‌م ده‌سته‌واژانه‌ی خه‌یام، که‌ نوسوومانن و ئه‌م جو‌ره‌ ئه‌ندیشه‌یان تێدایه‌، له‌ نمونه‌ی (ژێر ئه‌م خا‌که‌ پره‌: له‌ شیرین سواران، پره‌ له‌ شاهه‌نشا و تاجداران، پری مه‌ردی زانایی ده‌ریا‌دله‌، پری نازه‌نینانی رومه‌ت گوله‌، که‌ ئه‌م خا‌که‌ گۆنا‌یه‌ لێوه‌ ده‌مه‌، خه‌ت و خاله‌ سینه و برۆ و په‌رچه‌مه‌) شاعیر له‌ریگه‌ی باسکردنی ئه‌م ئه‌ندیشه‌یه‌وه‌ ده‌یه‌و‌یت ئامۆزگاریمان بکات که‌ له‌ فیز و له‌خۆبایی بون دوربکه‌وینه‌وه‌. ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ و پشت‌راستی ئه‌و کارتی‌کردنه‌ی ئه‌ندیشه‌ی خه‌یامی ده‌کاته‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ زۆربه‌ی شاعیرانی کوردی ئه‌م قۆناغه‌ش به‌هه‌مان شیوه‌ی خه‌یام ئه‌م ئه‌ندیشه‌یه‌ به‌ دو‌ شیوازی مه‌رگی پاشا و سولتانه‌کان و نازه‌نین و جوان رویان به‌ نمونه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی مه‌رگ و ژیان ده‌هێننه‌وه‌.

هه‌روه‌ها خه‌یام له‌م چوارینه‌یه‌دا ده‌لێت:

آن قصر که جمشید در او جام گرفت  
 آهو بچه کرد و روبه آرام گرفت  
 بهرام که گور می‌گرفتی همه عمر  
 دیدی که چگونه گور بهرام گرفت (خیام، ۱۳۹۱، ۸)  
 واتا:

له‌و‌کۆشک و سه‌راهه‌دا که‌ جه‌م جامی گرت  
 رێوی تره‌کیوه‌، مامز ئارامی گرت  
 بارام که‌ هه‌مو‌ژیانی خۆی گۆری ده‌گرت  
 دیتت به‌ چ جو‌ری گۆری بارامی گرت؟! (هه‌ژار، ۲۰۱۴، ۷)

به‌هه‌مان شیوه‌ باسی توانا و ده‌سه‌لاتی جه‌مشیدی خاوه‌ن تاج و ته‌خت ده‌کات که‌ ئیستا به‌هۆی مه‌حکوم بونی به‌مه‌رگه‌وه‌ ته‌ختی جه‌مشید که‌ لاوه‌یه‌کی هینده‌ چۆله‌ که‌ ئاسکی سل و ترسنۆک به‌ ئارامی تێیدا ده‌زی، ئینجا باسی ده‌سه‌لاتی شا به‌هرامی چوین ده‌کات که‌ راوچیه‌کی هینده‌ به‌توانا و به‌ده‌سه‌لاتبه‌وه‌ له‌ (گۆر - که‌ره‌ کێوی - زێرا) گرتن، به‌لام ئیستا (گۆر - قه‌بر) گرتویه‌تی و مردوه‌. خیام دو‌ جار وشه‌ی (گور)ی به‌ دو‌ مانای جیاواز به‌ کاره‌ێناوه‌.

پیره‌مێردی شاعیریش له‌ به‌یتیکی په‌ند ئامێزدا به‌ کاریگه‌ری ئه‌م چوارینه‌یه‌ ده‌لێت:

خوا رپی راستان له‌ که‌س نه‌ گۆری

بارام بۆ گۆری خۆی خسته‌ گۆری (پیره‌مێرد، ۲۰۰۷، ۳۹۲)

٢-٣- چاره‌نوسی نوسراوی مرؤف و بې دهسه‌لاتی له‌به‌رانبه‌ریدا: ئە‌گه‌رچی ئە‌م ئە‌ندیشه‌یه به‌هۆی وروژاندنی پرسپاری هه‌ستیاره‌وه له‌لایه‌ن خه‌يامه‌وه که له‌ خالقی ده‌کات که‌م ره‌نگیداوه‌ته‌وه، به‌لام هه‌رچۆنیک بێت له‌ شیعری کوردی ئە‌و ماوه‌یه‌دا هه‌بوه، خه‌يام بۆ ده‌رخستنی ئە‌م ئە‌ندیشه‌یه چه‌ندان چوارینه‌ی نوسیوه، یه‌کیک له‌ چوارینه‌کان ئە‌مه‌ی خواره‌یه‌وه‌یه:

یزدان چو گل وجود ما می‌آراست  
دانست ز فعل ما چه بر خواهد خواست  
بی‌حکمش نیست هر گناهی که مراست  
پس سوختن قیامت از بهر چه خواست؟ (هه‌ژار، ٢٠١٤، ٥)  
واتا:

ئە‌و رۆژه‌ خودا سانی گیانی رانا  
ده‌یزانی به‌ کرده‌وه‌م، خودایه‌ و زانا  
هه‌ر خۆیه‌تی دایناوه‌ هه‌له‌ و سه‌ره‌په‌چیم  
سوتانی جه‌هه‌نده‌می له‌به‌ر چی دانا؟! (هه‌مان سه‌رچاوه، ٤)  
(پیره‌مێرد) یش له‌ شیعری (خواناسی) دا ده‌لێت:  
هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک له‌من رویداوه  
له‌په‌ش کردندا لای تۆ نوسراوه  
که له‌و ته‌خته‌یه‌ی لای تۆ نوسراوی  
کێ رپی ده‌که‌وی بلی وانا بێ؟ (پیره‌مێرد، 2012، 358)

هه‌روه‌کو دیاره‌ پیره‌مێردیش هه‌مان ئە‌ندیشه‌ی خه‌يامی له‌ شیعره‌که‌دا هه‌یناوه‌ته‌وه، ئە‌مه‌ خالی هاوبه‌شی نیوانیانه، به‌لام پیره‌مێرد وه‌کو خه‌يام پرسپاری ناکات که‌ بۆچی که‌ ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ر چاره‌نوسی خۆمدا نه‌بیت سزای جه‌هه‌نده‌مم بۆدانراوه؟ ئە‌و ته‌نیا باسی چاره‌نوسی نوسراوی مرؤف و بې دهسه‌لاتی له‌به‌رانبه‌ریدا ده‌کات له‌لایه‌ن خالقه‌وه و وه‌کو موسوڵمانیک که‌ ئاگاداری ئە‌م ئە‌ندیشه‌یه‌یه باسی ده‌کات، نه‌ک وه‌کو خه‌يام به‌ قوڵی فه‌لسه‌فی.

### ئهنجام:

١- له‌ناو ئە‌و شاعیرانه‌ی ئە‌م قۆناغه‌، که‌ کاریگه‌ری ئە‌ندیشه‌ی خه‌يامیان که‌وتۆته‌ سه‌ر و له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا نمونه‌ی شیعره‌کانیان خراوه‌ته‌رو، ده‌کریت بلیین که‌ کاریگه‌رییه‌که‌ له‌ سی‌ خالدا زیاتر خۆی ده‌نوێنیت: ١- نه‌گه‌رانه‌وه‌ی مرؤف دوا‌ی مردن بۆ ژیا‌نی دنیا. ٢- بیره‌هه‌ینانه‌وه‌ی مه‌رگ و کورتي ژیا‌ن و له‌نیوچونی و نه‌مانی بۆ هه‌یچ که‌س. ٣- چاره‌نوسی نوسراوی مرؤف و بې دهسه‌لاتی له‌به‌رانبه‌ریدا، زۆرتین کاریگه‌یشی له‌ ئە‌ندیشه‌ی (بیره‌هه‌ینانه‌وه‌ی مه‌رگ و کورتي ژیا‌ن و له‌نیوچونی و نه‌مانی بۆ هه‌یچ که‌س) دا به‌رچاوه‌که‌وت و ئە‌مه‌ش به‌ نمونه‌ی شیعری له‌ توێژینه‌وه‌که‌دا سه‌لمه‌نراوه.

٢- ها‌ته‌ناوه‌وه‌ی ناوی خه‌يام و ئە‌ندیشه‌که‌ی و وه‌رگه‌یانی چوارینه‌کانی به‌م رێژه‌ زۆره‌ له‌دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی و قۆناغی نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردیه‌وه‌ ده‌کریت بۆ ئە‌و کرانه‌وه‌ فکری و نوێگه‌رییه‌ بگه‌رته‌وه، که‌ له‌م قۆناغه‌ی شیعری و ئە‌ده‌بیاتی کوردیدا په‌یدا‌بو.

٣- وێرای که‌وتنه‌ ژیرکاریگه‌ری خه‌يام، به‌لام به‌شیک له‌ شاعیرانی ئە‌م قۆناغه‌ی شیعری کوردی کاریگه‌ری خه‌يامیان کوێرانه‌ نه‌که‌وتۆته‌ سه‌ر، به‌لکو به‌ زۆری بۆ مه‌به‌ستی دیکه‌ خواستویانه و هه‌ندیکجار له‌ ده‌قه‌ کارتیکه‌ره‌که‌ جوانتر گوزارشتیان له‌ بابته‌ وه‌رگه‌راوه‌که‌ کردوه.

٤- شاعیرانی ئەم قۆناغەى شیعری کوردی ناوی (خەيام)یان وهک سەرخۆش و مەینۆش هیناوه له شیعەرەکانیاندا، بەلام که کاریگەرپی ئەندیشه کهیان کهوتۆتەسەر، قولایي ئەندیشه کهیان وهگرتهوه، که بنچینه کهی فەلسەفەى ژيان و مردنه، ئەمەش دەگونجیت بو ئەوه بگهڕیتەوه که وهکو خەيام نهیان توانیبت ئاوا قول و فەلسەفی و بچ پەرده دەریبهرن.

### پهراوتزه کان:

- i - هۆکاری نوسینی ئەم شیعەر له لایهن شاعیرهوه، وێرانکردنی دێهاتی کوردەواری و رەز و باخه کانی بون له لایهن به عسییه کانهوه.
- ii - دهگهزنهوه که له مانگه شه وێکدا خەيام خەریکی مهیخواردنه وه بوه، له ناگاو بایه کی بههیز دیت و گۆزهی شه رابه کهی بهرده داتهوه و دهشکیت، خه یامیش به شتواوی به خودا ده لیت:
- ابریق می مرا شکستی ری،  
بر من در عیش را بهستی ری،  
من می خورم و تو میکنی بدمستی  
خاکم به دهن مگر تو مستی ری؟ (صادق هدایت، 1389، 7)
- iii - یه کیکه له کۆلانه کۆنه کانی شاری مه آباد، جینگه مه یخانه به زمی لاوانه.
- iv - له موکریان به (جوله که) ده لێن: (جو)، بۆیه وشه ی (جوان) کۆی وشه ی (جو) به.
- v - هه ژاریش له له شیعریکی نزیک له واتا و مه بهستی ئەم شیعره ده لیت:
- هه واکه ی خۆشه مه لبه ندی نه بون  
هه مو کهس به تاي کراسیک نوستون (هه ژار، 1385، ٤٢١)

### - سه چاوه کان:

- ناشنا، ئومید (2008)، دیوانی بیکهس، سنه، چاپی یه کهم.
- ئهحمەد شوان، ئیبراهیم (2014)، بهراوردی ئەدهبی، چا. زانکۆی سه لاهه دین، هه ولێر.
- بایر، کهمال عه لی (1986)، دیوانی که مالی، بغداد، مطبعه دارالشوون الثقافیه العامه.
- پیره مێرد (٢٠٠٧)، سه رجهم پهنده کانی پیره مێرد، کۆکردنه وه ی فایه ق و شیار و هاوڕێکانی، چاپخانه ی شقان، سلیمان.
- پیره مێرد (دیوان) (2012)، کۆکردنه وه و پهراوتزنوسینی (محمد رسول (هاوار))، له بلاوکراوه کانی کتیبخانه ی بهختیاری، چاپخانه ی شقان، چاپی دوهم.
- خه زنه دار، مارف (2007)، ئەدهبی بهراوردکاری و په یدا بونی لای ئیمه، گ. ئە کادیمی، ژ 5، هه ولێر.
- خه یام (٢٠١٤)، چوارینه کانی خه یام، و. هه ژار، به خشانگی ئازادی، سلیمان.
- دیلان (دیوان) (2013)، ئاماده کردن و لیکدانه وه ی پهراوتز و پێشه کی نوسین (د. عه بدولا ئاگرین)، چاپخانه ی چوارچرا، چاپی دوهم، هه ولێر.
- زهنگابادی، جهلال (2013)، «چوارینه کانی خه یام له زمانی کوردیدا»، گۆفاری رامن، ژماره (197).
- قانع (دیوان) (1390)، کۆکردنه وه ی (بورهان قانع)، نشر پانید، چاپخانه ی دالهۆ، چاپی شه شه م، تهران.
- گۆران (دیوان) (1389)، کۆکردنه وه ی محمدی مه لا که ریم، نشر پانید، چاپخانه ی دالهۆ، چاپی چوارهم، تهران.
- گه ردی، عه زیز (1978)، ئەدهبی بهراوردکاری، چا. کۆری زانیاری کورد، به غدا.
- هه ردی، ئەحمەد (١٩٨٤)، رازی ته نیایی، بلاوکراوه ی کتیبخانه ی سلیمان، چاپخانه ی زانکۆی صلاح الدین، چاپی دوهم، هه ولێر.
- هه ژار (1385)، بۆ کوردستان، ده زگی چاپ و بلاوکردنه وه ی (هه ژار)، چاپی شه شه م، سنه.
- اسداللهی تجرق، الله شکر (١٣٧٩) ادبیات تطبیقی از (الف) تا (ی): مجله پژوهش ادبیات معاصر جهان، شماره (٨).
- خیام، عمر بن ابراهیم (1391)، رباعیان خیام نیشابوری، انتشارات محراب دانش، چاپ چهارم، تهران.
- دشتی، علی (١٣٧٧)، دمی با خیام، انتشارات اساطیر، چاپ دیبا، تهران.
- غنیمی هلال، محمد (١٣٧٣)، ادبیات تطبیقی، ترجمه و تحشیه و تعلیق، مرتضی آیت الله زاده شیرازی، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، تهران.
- کویارد، ماریوس فرانسوا (١٩٥٦)، الادب المقارن، ترجمه محمد غلاب، قاهره، لجنه البیان العربی.
- محسنی هنجتی، فریده (١٣٨٥)، انعکاس اندیشه خیام در آثار سعدی، نشریه دبیات عرفانی و اسطوره شناختی، شماره ٤.

نیکوبخت، ناصر - گاژا، رامون (۱۳۸۸)، پیشینه بن مایه گل انسانی شعر خیامی در منظومه های کلاسیک جهان: مجله جستارهای نوین ادبی، شماره ۱۶۶.  
هدایت، صادق (۱۳۸۴)، خیام صادق، مجموعه-ی آثار صادق هدایت درباره-ی خیام، مقدمه و گردآورنده جهانگیر هدایت، تهران، چشمه، چاپ سوم.